

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/287/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517214989
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1517214989.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: X. XXX/XX, L., t.č.: N. Z., E., zast. advokátkou JUDr. Katarínou Juričkovou, AK so sídlom Drieňová 14, Bratislava a otec - Q. G. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, E., t.č.: V. Y. XX, N., zast.: Advokátska kancelária Zahradnikova.SK, s.r.o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 50 187 309, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava V, so sídlom Prokofievova 4, Bratislava, v konaní na návrh otca o zrušenie zákazu styku a o úpravu styku, takto

rozhodol:

- I. Súd zamietá návrh otca na úpravu jeho styku s mal. V..
- II. Súd ruší zákaz styku mal. V. s otcom s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec mal. V. sa návrhom doručeným súdu dňa 09.08.2017 domáhal úpravy jeho styku s maloletou V. (a vtedy ešte aj Y., ktorá medzi časom splnoletnela) nasledovne: v každom párnom kalendárnom týždni vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., - mimo sviatkov a školských prázdnin, - s výnimkou letných prázdnin, a to vždy cez víkend 28. týždeň kalendárneho roka od piatka od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. a vždy 31. týždeň kalendárneho roka od soboty 10.00 hod. nepretržite do 32. týždňa do soboty do 18.00 hod. s tým, že si maloleté deti prevezme od matky v mieste jej bydliska, kde jej ich aj následne odovzdá. Matka je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť.

2. Návrh odôvodnil tým, že súd mu zakázal styk s deťmi na návrh matky rozsudkom č.k. 20P/136/2014 zo dňa 27.01.2015. Vzдал sa práva podať odvolanie voči rozsudku, lebo v tom čase prebiehalo na OR PZ v Bratislave trestné stíhanie voči jeho osobe (ČVS: ORP-93/1-VYS-B5-2014) na základe trestného oznámenia matky. Okresná prokuratúra Bratislava V uznesením č. 3PV/82/14/1105-22 z 25.05.2017 vec trestného stíhania postúpila Okresnému úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy a Krajská prokuratúra v Bratislave uznesením č. 1KPt 514/16/1100-5 zo dňa 27.06.2017 toto uznesenie potvrdila. S odkazom na uznesenie Ústavného súdu ČR z 13.12.2006, sp. zn. III. ÚS 438/05 a skutočnosť, že voči nemu už trestné stíhanie neprebíha, domáha sa úpravy styku s dcérami. Navrhol vykonať znalecké dokazovanie z odboru psychológie na účely zistenia aktuálneho vzťahu detí k otcovi, ich záujmu o styk s ním a najmä na zistenie vplyvu matky na správanie a vzťah detí k nemu a zistenia, či deti vo vzťahu k nemu vplyvom matky netrpia Syndrómom zavrhnutého rodiča.

3. OS Bratislava V uznesení č.k. 20P/287/2017 - 71 zo dňa 01. februára 2018 (právoplatné dňa 16.07.2018) zastavil konanie v časti návrhu otca na úpravu styku s maloletou Y. z dôvodu otcovho čiastočného späťvzatia.

4. OS Bratislava V rozsudkom č.k. 20P/287/2017 - 73 z 24. 05. 2018 návrh zamietol a KS v Bratislave uznesení č. k. 20CoP/130/2018 - 155 zo dňa 25. 09. 2019 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Tunajší súd následne postupoval súc viazaný právnymi závermi odvolacieho súdu, vykonal dokazovanie okrem iného aj výsluchom mal. V. , znaleckým dokazovaním.

5. Matka s návrhom otca nesúhlasila, žiadala ho zamietnuť. Otec rešpektoval závery znaleckého posudku znalca N.. N. E., ale na návrhu trval.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, kolízneho opatrovníka, zástupcu Okresnej prokuratúry Bratislava V, výsluch mal. V., znaleckým posudkom č. 35/2020 znalca N.. E., obsahom uznesení Krajskej prokuratúry Bratislava č. 1KPt 514/16/1100 - 5 zo dňa 27.06.2017 a Okresnej prokuratúry Bratislava V č. 3 Pv 82/14/1105-22zo dňa 25.05.2017, správou o poradensko - terapeutickú starostlivosť a vyjadrení maloletých detí W. k stretávaniu s otcom z 14.05.2018, lekárskymi správami z troch hospitalizácií maloletej V., mailovou komunikáciou medzi rodičmi, oboznámením sa s obsahom súvisiacich spisov tunajšieho súdu ohľadom mal. V. (sp. zn.: 20P/136/2014, 20P/72/2014, 20P/99/2014, 20P 352/2014), ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 17P 315/2011-70 zo dňa 27.02.2012 bolo manželstvo rodičov rozvedené, súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej Y. a V. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a otec sa zaviazal platiť výživné na maloletú Y. sumou XXX eur mesačne a na maloletú V. sumou XXX eur mesačne. Tunajší súd rozsudkom č. k. 17P 238/2012-130 zo dňa XX.XX.XXXX upravil styk otca s maloletou Y. a V. v každom nepárnom kalendárnom týždni od soboty 10.00 hod. do nedele 17.00 hod. s výnimkou vianočných a veľkonočných sviatkov a jarných a letných prázdnin, v každom nepárnom kalendárnom roku od 10.00 hod. soboty predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin nepretržite do 17.00 hod. nasledujúcej soboty a v každom kalendárnom roku od 10.00 hod. pondelka 28. kalendárneho týždňa nepretržite do stredy 17.00 hod. 29. kalendárneho týždňa a v 33. kalendárnom týždni od pondelka 10.00 hod. nepretržite do nedele 17.00 hod. Uznesením zo dňa 19.05.2014, č. k. 20P 99/2014-45, súd neodkladným opatrením dočasne zakázal styk detí s ich otcom až do právoplatného skončenia konania vo veci samej (sp. zn. 20P 136/2014). Obe deti odmietajú stretávanie sa s otcom. I. napätie a stresové situácie spôsobené stykom s otcom vyústili u V. až do stavu vyžadujúceho zásah detského psychiatra, hospitalizáciu na detskej psychiatrii na R. od XX.XX.XXXX-XX.XX.XXXX.

8. Naposledy bolo ohľadom styku otca s deťmi rozhodnuté rozsudkom OS Bratislava V č. k. 20P/136/2014-124 zo dňa 27.01.2015 (právoplatný 09.02.2015), ktorým bol zakázaný maloletým deťom styk s otcom a tým bol zároveň zmenený rozsudok tunajšieho súdu č. k. 17P 238/2012-130 z 10.7.2013 v časti o úprave styku otca s deťmi. Dôvodom zákazu styku bolo, že styk spôsoboval deťom pod vplyvom jeho správania sa stres a napätie, ktoré pôsobí nepriaznivo na ich psychiku (vtedy boli obe deti maloleté).

9. Na prvom pojednávaní (24.5.2018) otec uviedol, že mu ide o zrušenie zákazu styku s deťmi z dôvodu, že , ak by sa išiel do školy informovať na ich výsledky a náhodou by ich stretol, nemal problémy s políciou. Naposledy deti videl niekedy v rokoch 2012-2013. Netrval na konkrétnom petite návrhu, ale styk s V. ponechal na odborníkov. Počas pracovného týždňa pracuje a býva v N.. Otec v rámci konania uviedol, že na svojom návrhu netrvá, ale súhlasí so zrušením zákazu styku a že nebude styk upravený. Otec bol naposledy s deťmi v roku 2012. Otec k veci uviedol, že deti nevidel minimálne štyri roky a je mu ľúto, že sa ich psychický stav zhoršil. Je si vedomý, že za takýchto podmienok sa s deťmi nemôže stretávať. Chce vyriešiť to, že keď pôjde po ulici a stretne deti, aby ho neodviedli policajti.

10. Z vyjadrenia matky k návrhu doručenom súdu 21.05.2018 vyplýva, že by si veľmi priała, aby si deti vytvorili priateľský vzťah k otcovi, ale nevie ovplyvniť pocity detí, ktoré v minulosti niečo prežili práve v dôsledku konania ich otca. Práve minulosť ovplyvnila psychický vývoj detí, ktoré pod vplyvom psychického napätia a stresových situácií spôsobených stykom s otcom vyústili u V. až do takého stavu,

že bol potrebný zásah detského psychiatra. Práve obdobie, odkedy má otec zákaz styku, pomohlo obom deťom dostať sa spod stresových situácií a zaradiť sa postupne do pokojného domáceho prostredia. Po tom, čo V. oznámila záujem otca stretávať sa s ňou sa jej zhoršil zdravotný stav, bola jej nasadená aj medikamentózna liečba. Podľa vyjadrenia psychoterapeutky I.. X. neodporúča stretávanie detí s ich otcom na základe jej osobných zistení, keď samostatne vypočula obe deti bez prítomnosti ich matky, nakoľko je predpoklad psychického kolapsu u V.. Matka trvala na zamietnutí návrhu otca z dôvodu, že pri neupravenom styku by sa otec kedykoľvek mohol domáhať styku s deťmi.

11. Zo správy o poradensko-terapeutickej starostlivosti psychoterapeuta I.. N. X. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že sa obe deti spolu s ich matkou zúčastňovali na ňou vedených psychoterapeutických stretnutiach. Od roku 2014 doteraz sa V. i jej sestra Y. na základe súdneho zákazu nestretávali s otcom. V. postupne lekárka vysadila lieky, nakoľko sa jej zlepšil psychický stav, v škole mala dobrý prospech. V novembri 2017 matka deti informovala, že sa otec súdnou cestou dožaduje styku sa s nimi. Po tejto informácii sa zdravotný stav V. začal zhoršovať natoľko, že jej psychiatrička musela znova nasadiť medikamentóznú liečbu. Odvtedy až doteraz býva V. často chorá, vymeškala pomerne vysoký počet vyučovacích hodín.

12. Zo správy pedopsychiatricky N.. E. z XX.X.XXXX vyplýva, že má v liečbe mal. V. pre úzkostno - depresívny syndróm, aktívne sýtený v.s. a stav zhoršujú psychické záťaž. V. vyžaduje kľudný podporujúci prístup pri edukácii a výchovnom vedení. Pre určenie zdravotného stavu dieťaťa odporučila lekárka znalecké vyšetrenie.

13. Z správy tanečného konzervatória H. K. z XX.X.XXXX(z pred roka) súd zistil, že V. je na hodinách sústredená, aktívna, vníma pripomienky, otvorene komunikuje.

14. Vzhľadom na pokyny odvolacieho súdu pristúpil súd k výsluchu maloletej V., ktorá mala v tom čase 15 rokov a 1 mesiac. V. sa jasne vyjadrila, že sa s otcom nechce stretávať, v živote by k nemu už nešla, lebo už nechce zažiť s ním, čo v minulosti zažila. Videla, ako k ním chodil a mame vykrútil ruku a ona potom nemohla šoférovať. S mamou má dobrý vzťah, v najhorších jej situáciách ju podporí. V. zadefinovala, že k otcovi nemá žiadny vzťah a ani nechce žiadny mať, nepamätá si s ním ani jeden dobrý zážitok. Na otcovi jej vadí, ako im ubližoval. Už mu nechce dať šancu, tú už mal. Po tom, čo jej matka povedala o záujme otca začať sa s ňou stretávať ostala smutná, v škole sa nemohla ani sústrediť, mala obavu s upraveného styku. Kvôli nemu bola aj 3 x v nemocnici na oddelení pre ľudí s psychickými problémami. Svoju sestru má rada a o otcovi sa s ňou nerozpráva. Otca videla naposledy pred 5-6 rokmi. V. otca rada nemá a jej je jedno, či ju má otec rád. Nechce mať s ním nič spoločné, chce mať od neho odstup. Zároveň dala V. súdu k dispozícii dvoj denník, ktorý si píše na odporúčenie psychologičky a zaznamenáva si do neho svoje pocity a túžby.

15. Z obsahu znaleckého posudku č. 35/2020 znalca N.. N. E. mal súd preukázané tieto závery: K psychickému stavu V. uviedol, že pri neutrálnych témach reaguje v prevažujúcom pozitívnom emočnom rozpoložení, pri problematike rodičovskej starostlivosti je nespokojnejšia, neistá skrývajúc negatívne a zraňujúce komplexové obsahy. Senzitívne reaguje na narušené vzťahy, je výrazne opatrná, uzatvorená. Je osobnosťou s tendenciou k emotívnym, impulzívnym, dráždivým a precitliveným reakciám v záťažových situáciách. Má výrazný nadpriemer depresívnej symptomatiky, je u nej negatívne sebahodnotenie, neschopnosť tešiť sa, smutná nálada. Pri V. je charakteristická úzkostlivosť. Počas hospitalizácie na klinike Z. psychiatrie v decembri XXXX bola u nej diagnostikovaná akútna stresová reakcia, iná zmiešaná úzkostná porucha, v roku XXXX ak úzkostná porucha so somatizáciami a sekundárne pomočovanie, ktoré boli primárnou reakciou dieťaťa na realizáciu stretávania sa s otcom v rámci porozvodovej adaptácie. Snaha o realizáciu psychologického vyšetrenia dieťaťa v prítomnosti oboch rodičov poukázala znalcovi na pretrvávajúcu zvýšenú pohotovosť ku klinicky relevantnému úzkostno - depresívnemu prežívaniu, tiež k zvýšenej pohotovosti k obavnej a stresovej reaktivite z minulých traumatických zážitkov. Vo vzťahu k otcovi má negatívny postoj pre jej negatívne skúsenosti. Matka má u maloletej neformálnu autoritu, blízky až priateľský vzťah, v jej blízkosti sa cíti bezpečne. V správaní matky nie sú naznačené manipulatívne tendencie vo vzťahu k V.. Vzhľadom na aktuálne psychické rozpoloženie dieťaťa a aj anamnézu ambulantnej psychiatickej starostlivosti nebolo zo strany znalca indikované realizovať jej stretnutia s otcom na psychologickom vyšetrení, čo otec aj po vysvetlení znalcom rešpektoval.

Podľa znalca osobnosť matky nevykazuje také negatívne rysy, ktoré by mohli mať negatívny dopad na zdravý vývin maloletej. Osobnosť otca mala anamnesticky prítomné také negatívne rysy, ktoré mali negatívny dopad na zdravý vývin maloletej, keďže bola vystavená neprimeranému správaniu otca, ktoré viedlo k vzniku duševných ťažkostí maloletej s potrebou psychiatrickej liečby dieťaťa.

K otázke v akom rozsahu a v akej frekvencii boy bol vhodný styk otca s mal. V. znalec uviedol, že je vhodné obmedziť resp. zakázať stretávanie sa otca s maloletou a nenútiť V. k stretávaniu sa s otcom. Znalec neodporučil upraviť stretávanie sa V. s otcom, najmä s ohľadom na prítomnosť psychopatologickej symptomatiky u maloletej a pretrvávajúce zvýšené riziko dekompenzácie jej psychického stavu. Pri téme rodičovskej starostlivosti je V. neistá, emotívne labilnejšia, s obavami so stretnutia s otcom. Doterajší výkon osobnej starostlivosti matky o V. nemá negatívny vplyv na psychiku dieťaťa. V. je efektívne sociálne i študijne adaptovaná, je v dlhodobej ambulantnej psychiatrickej a psychologickej resp. psychoterapeutickej starostlivosti s ohľadom na riziko dekompenzácie psychického stavu pri konfrontácii so stresovými a záťažovými faktormi.

V závere znalec uviedol, že vzhľadom na momentálny psychický stav rodičov z psychologického hľadiska je možné vylúčiť také správanie rodičov, ktoré by mohlo mať negatívny dopad na zdravie V..

16. Otec v rámci písomného vyjadrenia k vyššie uvedenému znaleckému posudku uviedol, že nemá proti nemu námietky. Neostáva mu iné, ako rešpektovať závery znaleckého posudku. Zároveň dal do pozornosti streť konfliktov - na jednej strane rodičovské práva, právo otca na styk s dieťaťom a na druhej strane právo dieťaťa vyjadriť svoj názor.

17. Matka súhlasila so závermi znaleckého posudku. Z vykonaného dokazovania má za preukázané, že V. sa nechce s otcom stretávať, navrhla zamietnuť návrh otca. Žiadala rešpektovať právo mal. V., že sa nechce s otcom stretávať.

18. Podľa vyjadrení kolízneho opatrovníka otec vie, že jeho vzájomný vzťah s V. (obomi deťmi) nie je zdravý a funkčný. Na poslednom pojednávaní odprezentoval návrh, aby naďalej ostal zákaz styku berúc do úvahy aktuálny stav dieťaťa.

19. Podľa názoru zástupcu Okresnej prokuratúry Bratislava V sa zmenili okolnosti od času, kedy bolo rozhodnuté o zákaze styku (v r. 2015). Dôvodom pre zákaz styku bolo trestné konanie, ktoré bolo ukončené. Navrhol zamietnuť návrh otca na úpravu styku s V., avšak navrhol zväžiť zrušenie zákazu styku otca s dieťaťom. Maloletá má v súčasnosti 16 rokov a mala by jej byť daná možnosť slobodne sa rozhodnúť, či sa postupne s otcom stretne. Ponechanie v platnosti zákaz styku považuje aktuálne už za neprimerane prísne.

20. Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. v článku 3 ods. 1 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Orgánom štátu je určený aj článok 18 ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

21. Aj Listina základných práv a slobôd v článku 32 ods. 1 v spojení s odsekom 4 ustanovuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona. Ak súdy pripustia vplyv samotného tvrdenia matky na rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby jej dôvody boli podrobené skúmaniu spôsobilosti zasiahnuť do záujmov dieťaťa, teda ak by im stačil len nesúhlas matky so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, nemôžu ani zistiť, ktorý z rodičov poskytuje v záujme dieťaťa väčší výchovný priestor druhému rodičovi (za predpokladu, že obidvaja majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem a sú na to spôsobilí).

22. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

23. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

24. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

25. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

26. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

27. Podľa § 38 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

28. Podľa § 38 ods. 2 CMP názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

29. Podľa § 116 CMP ak sa to neprieči účelu konania, súd je povinný informovať o prebiehajúcim konaní maloletého, ktorý je s prihliadnutím na rozumovú a vôľovú vyspelosť schopný pochopiť jeho význam, a objasniť mu dôsledky súdneho rozhodnutia.

30. Podľa § 43 ods.1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti

31. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia, aby inštitúcie, služby a zariadenia zodpovedné za starostlivosť a ochranu detí zodpovedali normám stanoveným kompetentnými úradmi, zvlášť po stránke bezpečnosti a ochrany zdravia, počtu a kvalifikácie personálu ,ako aj kompetentného dozoru. Záujem dieťaťa teda stojí nad všetkými inými záujmami, vrátane záujmu rodiča. V konaniach, kde sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností, konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy, najmä napĺňanie jeho potrieb, istoty, spokojnosti, bezpečie, vyplývajúce z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k obom rodičom.

32. Predmetom konania je upraviť stretávanie sa otca s mal. V. a zrušiť súdny zákaz otcovi stretávať sa s ňou.

33. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami rodičov, znaleckým dokazovaním ako aj samotným vyjadrením mal. V., vyjadrenia vyhodnocoval jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, pozorne vnímal samotné argumentácie rodičov, prečo by súd mal alebo nemal vyhovieť návrhu otca. Vykonaným dokazovaním mal súd objektívne preukázané, že návrh otca na úpravu jeho stretávania sa s V. nie je podaný dôvodne. Z vyjadrení mal. V. na súde i u znalca jasne vyplýva jej reálny nezáujem s otcom sa stretávať a byť s ním vôbec v akomkoľvek kontakte. Aktuálne nemá V. k otcovi žiadny citový vzťah, žiadne ani len náznaky pretrvávajúcich citových väzieb. Samotný znalec v svojich záveroch presne charakterizoval osobnosti rodičov aj V., uviedol psychické rozpoloženie dieťaťa pri riešení akéhokoľvek vzťahu s otcom (viď ods. 15 odôvodnenia tohto rozsudku) a prípadné prognózy správania, ak by sa za terajšieho zdravotného stavu V. s otcom mala stretnúť. Znalec jasne uviedol: „nenútiť V. k stretávaniu sa s otcom“, neodporučil upraviť stretávanie sa V. s otcom. Na druhej strane dodal, že pre momentálny psychický stav rodičov je možné vylúčiť také ich správanie, ktoré by mohlo mať negatívny dopad na zdravie V..

34. Vychádzajúc z vzájomných vyjadrení rodičov mal súd preukázané, že vzťahy medzi rodičmi dieťaťa boli a doposiaľ sú vážne narušené, rodičia spolu nedokážu riadne komunikovať a dieťa si len postupne buduje sekundárne citové väzby k otcovi - hoci v tomto prípade len negatívne (I. ÚS 266/2010 (ČR)). Súd pri navrhutej úprave styku a navrhnutom zrušení zákazu styku prihliadal v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby (k rodičom, príbuzným, priateľom, prostrediu a pod.) a vývinové potreby (vek, školské, zdravotné, záujmové potreby a pod.), stabilitu budúceho výchovného prostredia (životné, ako aj bytové pomery rodičov, ich hmotné zabezpečenie, povahové vlastnosti a pod.).

35. Súd skúmal zmenu pomerov ohľadom úpravy styku otca s mal. V. od XX.XX.XXXX, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok OS Bratislava V č. k. 20P/136/2014-124 zo dňa 27.01.2015 v časti zákazu styku oboch detí s otcom. Zaoberal sa dôvodmi návrhu otca a taktiež dôvodmi matky, pre ktoré nesúhlasila so zrušením zákazu styku otca s V. a s stretávaním sa otca s V.. Súd vychádzal okrem iného z aktuálneho veku dieťaťa (má 16 rokov), z terajšieho spôsobu a formy komunikácie rodičov, prvotne však z vyjadrenia samotnej mal. V. a znaleckého posudku vyhotoveného v roku XXXX. C. je toho názoru, že XX ročné (v čase vyjadrenia sa) resp. už teraz XX ročné mladé dievča je dostatočne spôsobilé prejavíť svoju vôľu, svoj názor, stáť si za svojim vyjadrením, byť za svoje rozhodnutie zodpovedná. V tomto konkrétnom prípade V. jasne na súde ako aj u znalca uviedla (preukázateľne neovplyvnená matkou), že sa nechce a nemieni s otcom stretávať súc si vedomá, že ak súd stretávanie neupraví, tak sa ani stretávať s otcom nebude. Otec na jednej strane apeluje na svojom práve stretávať sa a na druhej strane poukazuje na stret záujmu s právom dieťaťa vyjadriť svoj názor. Tu si súd dovoľí uviesť, že v celom tomto konkrétnom konaní je na prvom mieste záujem dieťaťa, ktorého psychický stav aktuálne nie je stabilizovaný a stabilný. Po rozhodnutí o zákaze styku otca s dieťaťom sa jej stav upravil, začlenila sa do života, dosahovala dobré vyučovacie výsledky, avšak po začatí tohto konania sa jej stav opäť zhoršil, musela vyhľadať dokonca psychiatrickú pomoc. Čiže ak si tu dal súd na misku váh otázku, čo je pre XX ročnú V. v súčasnosti primárne stretávanie sa s otcom (ktorého správanie z minulosti si V. nesie vo svojej psychike a poškodeného zdravotného stavu doposiaľ) alebo zdravý psychický vývoj dieťaťa, dostal jasnú odpoveď: záujmy dieťaťa sú prvoradé. Otec si musí uvedomiť, že jeho právo na stretávanie sa s dieťaťom tu je dané síce zákonom, avšak pokiaľ by sa snažil dosiahnuť svoje právo stretávania sa s dcérou pri jej terajšom psychickom stave silou cez zákon, dosiahne kontraproduktívne ešte zhoršenie zdravotného stavu V.. Čiže pokiaľ má naozaj mal. V. v skutočnosti rád (ako to deklaruje), najlepšie čo môže nateraz pre svoju dcéru urobiť, je nenútiť ju stretávať sa s ním. V tomto konkrétnom osobitnom prípade pri psychickej analýze dieťaťa znalcom by si mal otec uvedomiť, že svoje právo rodičia nemôže uplatňovať bezbrehovo bez toho, aby nebral ohľad na psychický a zdravý duševný vývoj dieťaťa. Na základe týchto dôvodov aj súd zamietol návrh otca na úpravu jeho styku s mal. V..

36. Pokiaľ ide o návrh otca na zrušenie jeho zákazu styku s V., v čom otca podporil aj prokurátor, súd sa s týmto jeho návrhom vypořiadal osobitne. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že hlavný problém je ani nie tak v nestretávaní sa otca s V. ako skôr v súdnom zákaze otca stretávať sa s ňou. Otec svoj návrh na zrušenie zákazu styku odôvodnil svojou obavou z možného volania polície na neho, ak by sa s V. (hoc náhodne) stretol. V tomto jeho dôvode súd nevidí žiadny záujem dieťaťa, ale záujem otca. V konaní mal súd preukázané, že k zákazu styku došlo ešte v roku XXXX z presne uvedených objektívnych dôvodov, ktoré sám otec rešpektoval, keďže sa vtedy vzdal práva podať odvolanie voči rozsudku o zákaze styku. Avšak od roku 2015 do podania návrhu otca v roku

2018 a toľž do súčasnosti (rok 2021) uplynul dlhý čas a odpadli tie dôvody, ktoré v roku 2015 boli dôvodom na zakázanie styku. Nakoľko súd zamietol návrh otca na úpravu stretávania sa s V., ich styk ostal neupravený . Mal. V. je vo veku XX rokov, blíži sa veku dospelosti a má právo byť plne rešpektovaná, pokiaľ jasne deklarovala, že o stretávanie s otcom záujem nemá. V rozsudku OS Bratislava V č. k. 20P/136/2014-124 zo dňa 27.01.2015 bol „zakázaný maloletým deťom styk“ s otcom a tým bol zároveň zmenený rozsudok tunajšieho súdu č. k. 17P 238/2012-130 z 10.7.2013 v časti o úprave styku otca s deťmi. V rámci tohto konania súd síce zrušil zákaz styku otca s mal. V., ale zámerne nezmenil pôvodný rozsudok č. k. 20P/136/2014-124 zo dňa 27.01.2015 z dôvodu, že pokiaľ by tak učinil, tak by sa teoreticky právne dostala otázka stretávania do roviny obsahu petitu v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 17P 238/2012-130 z 10.7.2013. Takto v skutočnosti súd rešpektoval závery znaleckého dokazovania, aby aktuálne neprebiehalo stretávanie otca s mal. V. formou direktívneho rozhodnutia súdu.

37. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 C.m.p. veta prvá, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.